S D. Reuersus ad nos ante biduum Henricus Stephanus affinis meus cha-
rissimus & sabinam mihi dixit morbis tuis, & epistolam reddidi Xaratam ab
te in nundinis francofurtensibus XXII Septembris die: Libellos gnas ei tradi-
disti, ut mihi donarit nomine tuo, nondum accepi, qd Auriga nostri adhuc sint
in via: Gratias tamen maximas tibi ago non secus ac si haberim eos iam in
manibus meis. Agnosco constantiam tuã erga me naturalis amicissime: Ego
nomen plurimum debeo me tibi fatear: Vtinam eham reddere gnam. Homery
mus tibi affinis meus predicauit magnopere tuam erga se benignitatem mihi
officijs declaratam, & se tuum fore totum, dum uiuit, affirmat. Cognoui etiam
ex eo de clarissimis in Italia viris, Manutio, Sigonio & alijs, qd propter
hoc nomen qd habes tibi regnatum, pter alias causas ipsis gratissimus
fuerit. Quod debeo tibi, solum Deo uolenti, uel ad nundinas ne petis
proximas, uel etiam ante illas: At possibile iamdudum tibi a me satisfac-
tum fuisset: si ad ea gnia per literas tibi significaui hoc de negotio aliqd
saltem responderes. Noli enim putare mihi tam esse uel inhumanum uel
ingratum, ut cogitem obliuisci gratiæ tibi debitæ. Caterum ora te magnæ
pere, Clarissime & carissime Stephane: ut si me amas, aliquid mihi
epigrammation mittas de symbolo meo: IPSE FACIET: ab omnibus amicis
meis, & summis totius Europæ viris celebrato: Dolus enim tuum nemo
in illis adhuc desiderauit: Vnus pro gnitate postrema oratum te nolo me
aliquid amplius adijcias. Quod nobis nisi ad manus meas perue-
niri, summo viro & amico incomparabili meo Dño Bosco tradas.
Noster Marcus Othmannus nuper adeo mortuus est, posteritati nugatorum
suorum qs scriptos relicturus erat. Salutant te plurimum noster Cratо
gnis ex morbo conualuit, & D Dudithius, & Nicolaus Rud. gnus
Cupio te iterum me aliqd mittas de symbolo meo: in qd epigrammata
plurima scripta edidi ante annum, & tibi qq., misi scilicet. Dum
misi. Dns Busa misisse me scis & alijs. Accepta hæc illa Carmina
minus in modum: & curabo richt. Verum desidero adhuc nomen tuum. Valde
te rogatum uolo, vir optimatissime, me gnissimum aliquid mihi mittas: & qd

mittere voles, Dñe Rosæ tradas. Commendatæ eham mihi gñtam
amicas libellum tuum edítum anno superiori by Lúbice, cum tu in ea urbe
tunc versares. Magnum beneficium ꝓstabes si eum miseris. Vale Vir
clarissime, & ama me tuj amantissimum & studiosissimum

XIIII Octob. 1582. Vrabec.

Ex Cracoo ô ipse lapso
tibi S. p D. officy
& obsequij plenam

C. Hosius

Jacob Monau

Τῷ τῶν
Χαλκογράφων
Στεφάνῳ
Σφοιζῃ τῷ Στεφανι

Μοσκοβίῳ.